

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਉਣਹੱਤਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਡੇਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ: ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ "ਕਿਲ੍ਹੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-03-31

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਪਦ "ਕਿਲ੍ਹਾ" ਸ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਦੀ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ "ਕਿਲ੍ਹੇ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਰੂਸ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰੂਨੀ "ਕਿਲ੍ਹਾ" ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਜੋ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ "ਬਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਸਾਰੀ ਰਾਜੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਿਲ੍ਹਾ, ਜਾਂ ਬਲ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ, ਉਹ ਮੰਦਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਮੰਦਰ (ਗੜ੍ਹ) ਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ "ਮਿਕਦਾਸ਼" ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਕੋਦੇਸ਼" ਹੈ। "ਮਿਕਦਾਸ਼" ਕਿਸੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਕੋਦੇਸ਼" ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ "ਬਲ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ("sanctuary of strength") ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਮਿਕਦਾਸ਼" ਹੈ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ—ਦੇਹਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਤੰਭ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵ ਨੇ ਉਸ ਖ਼ਾਸ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਆਖਿਆ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਵੇਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ?" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਤਦ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਦਾਨੀਏਲ 8:13, 14.

ਦੇਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "qodesh" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੈਂਥਿਓਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "miqdash" ਹੈ।

ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਵੀ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ 8:11.

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਤਾਕਤ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਮਿਕਦਾਸ਼" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਗਿਆਰਾਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿਲ੍ਹਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸਿੱਧਾ ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੇਵਲ "ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ" ਹੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀ

ਸਰਹੱਦ-ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਪਦ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਸਰਹੱਦ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ "ਤਾਕਤ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ" "ਕਿਲ੍ਹੇ" ਦਾ "ਮਿਕਦਾਸ਼" ਹੈ।

ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਸਰਹੱਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸਰਹੱਦੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮਝ ਰਾਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਰ" ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਹੈ; ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਹਰੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਲਈ "ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ" "miqdash" ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ "qodesh" ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹੀ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਦੋ ਰੇਖਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸੁਭਾਉ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠਲਾ ਸੁਭਾਉ, ਜੋ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਸੁਭਾਉ ਸਿਰ ਹੈ। ਸਿਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਚਿੱਤਰਣ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ, ਅਰਥਾਤ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ, ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੱਚਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੰਹਾਸਨ-ਕੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰ ਹੈ।

ਲੈਵੀਅਕਸ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" 1856 ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਜੋੜ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਮਾ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ। ਸਿਰ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਸਿਰ ਹੀ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਏਕ ਹੋਣ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਅੱਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਦਿਵਯਤਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:21, 22.

ਮਸੀਹ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ (ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ), ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਜਿੱਤਿਆ, ਤਿਵੇਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ (ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆਈ ਬਣ ਜਾਣਗੇ), ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਠਾਇਆ, ... ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:20, 2:6.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ (ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਦਿਵਯਤਾ ਨਾਲ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ (qodesh) ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਤਾਕਤ ਦੇ ਗੜ੍ਹ (miqdash) ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕੁੰਜੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੋਹਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1863 ਦੇ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕੰਮ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ; ਤਥਾਪਿ, 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਕਾਇਮ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ 2014 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪੁੱਜਿਆ। ਆਇਤ ਦਸ 1989 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਕੁੰਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ 2014 ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ waymark ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਮੁੜ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਵੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਤਦ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਿਆਦ ਵੀ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।

1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹਨ। ਸਲੀਬ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1840 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1863 ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰੇਖਾ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੇਖਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਉਹ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ।

ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਿੰਦੋਕੇਲ ਹੈ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤੀ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਊਫਾਜ਼ ਦੇ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੈਰਿਲ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਦੀਵਟੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਬਣੀ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਲੁਕਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ।
ਦਾਨੀਏਲ 10:4-7।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਝਲਕ ਵੇਖ ਲਈ, ਤਦ ਗਾਬਰੀਏਲ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ।

ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਪੁੱਛੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ 7:15, 16.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਖ ਲਈ, ਤਦ ਗਾਬਰੀਏਲ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਖੜਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਲਾਈ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਗਬਰੀਏਲ, ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾ ਦੇ। ਦਾਨੀਏਲ 8:15, 16.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਸ਼ਾਪ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਵਜੋਂ ਪੁਸਤਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਦ ਗਬਰੀਏਲ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਬਰਾਏਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਉਡਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਦਾਨੀਏਲ 9:20-22.

ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ—ਜੋ ਸਭ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ—ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗਾ, ਤਾਂ ਗਬਰੀਏਲ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ “ਮਰਾਹ,” ਅਰਥਾਤ ਕਾਰਣਕ ਦਰਸ਼ਨ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿਆਂ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:14.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਰੂਪੀ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ) ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਕੁਝ “ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,” ਉਸ ਨੂੰ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਤਾਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਮਸੀਹ ਸੰਬੰਧੀ ਦਰਸ਼ਨ ਗਬਰੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਪਦ ਸੋਲਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮਝ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਦ ਦਸ ਵਿੱਚ “ਕਿਲੋ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੀਆਂ ਵਾਂਗ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ, ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਪੈਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨਿਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਕਹਾਵਤ ਵਜੋਂ ਨਾ ਵਰਤਣਗੇ; ਪਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ

ਪੂਰਤੀ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਚਾਪਲੂਸੀ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ: ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਲੰਮਾ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਚਨ ਆਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਵੇਖ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰਲੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:21-28.

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੀਏਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਅੰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਹੀਏ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਹੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਪਹੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਉਹ ਪਹੀਆ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਕਸੌਟੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਤ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਉਲਝਣਭਰਿਆ ਮੇਲ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ।”

“ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-17, ਉੱਧਰਿਤ]। ”

“ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਲੋਕ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ਜਿਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇਹਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭੱਜ ਗਏ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਛੋੜਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ “ਇਸ ਵੱਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ,” ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵੱਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ “ਕਿਲ੍ਹਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਭਾਗ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵੋਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਯੁੱਗੋਂ-ਯੁੱਗ ਹੋਰ ਵੀ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚਤੁਰ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਸਾਰੇ

ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: ‘ਜੇ ਕੁਝ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅਣਮੁਹਰਬੰਦ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯਥੋਚਿਤ ਸਥਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅਣਮੁਹਰਬੰਦ ਹੋਣਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ; ਇੱਕ ਮੇਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਭੇਦ ਸੁਣੇ ਜੋ ਗੱਜ਼ਨਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖੇ। ”

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪਰੇਖਾਤਮਕ ਵਰਣਨ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.